

не може за това да се обвинява, че е участвувал въ заговора. Едничките показания против него съ показванията на Тепавичаровъ. Неговите обвинения се отмъняват отъ показанията на Ант. Петровъ и Ап. Ивановъ. Гр. Карагюлевъ ви обясни и ви приказва цѣлъ рѣдъ истории за търговии и какъ си гледалъ той имуществото и не се мѣшалъ въ никакви политически работи. Каза ви, че си е гледалъ нѣколко оки ракия и вино, които е ималъ и нѣколко глави добитъкъ. При такова положение на работите, като погледните на неговата физиономия още единъ пътъ, азъ вѣрвамъ ще дойдете до убѣждение, че той не е можалъ да вземе участие въ заговора, който получилъ едно начало на испълнение съ убийството на М-ръ Бѣлчева, защото въ самото дѣло ще намѣрите данни, че на 15 Мартъ 1891 год., когато се извѣрши това убийство, Григоръ Карагюлевъ не е билъ въ София, а е билъ въ Беглеръ-Чифликъ. За това азъ ходатайствуамъ прѣдъ васъ, г-да сѫдии, да издадете вѣрдиктъ, съ който да признаете за невиновенъ Гр. Карагюлева. Тукъ му е мѣстото да кажа нѣколко луми за примѣнението на самия законъ. Въ своята обвинителна рѣчъ г-нъ прокуроръ, за прилаганието на закона, благоизволи да чете цѣлий чл. 55 отъ Отомански Накъз. Законъ и се силаеше да установи прѣдъ васъ, да му дадете тълкувание такова, каквото намира за добре той, като намираше махна, че Отомански Наказател. Законъ, който ни е останалъ наследство е въ сила, до колкото не противорѣчи на самата ни конституция, по него ний се ржководимъ, по него се прилагатъ наказанията за прѣстъжилния, които се извѣршватъ въ княжеството. По прилаганието на този законъ има доста опрѣдѣлени и рѣшение отъ Върховният Кассационенъ Сѫдъ. Г-нъ прокуроръ каза, че въ чл. 55 отъ Отом. Нак. Законъ не трѣбвало да бѫде думата „който“, а трѣбвало да бѫде „които“. Азъ мисля, г-да сѫдии, че не трѣбва да се взима въ внимание това маѣнне на г-на прокурора, защото ясно е казано въ чл. 63 и чл. чл. 844—895 отъ Военно-Сѫдебния законъ за тълкуванието на законите. За прѣтъено е строго, както отъ военните, така и отъ гражданските закони да се даватъ тълкуванията на законите отъ сѫдлищата. Тълкуванието на законите е прѣдоставено на висшата сѫдебна властъ, именно по военното вѣдомство на Главният Воененъ-Кассационенъ Сѫдъ, а по гражд. вѣдомство на Върховният Кассационенъ Сѫдъ. Слѣдователно, вий ще приемете